

Separació d'església i estat a un encreuament en la supressió de crucifix d'Espanya en escoles en el fons de debat religiós

Per a un país remullat en la tradició catòlica, aquests són temps alarmants.

A les escoles privades els està dient l'ordre judicial que estiren crucifixos de les seves parets.

Autobusos de ciutat amb tanques publicitàries que defensen ateisme han estat retronant a través dels carrers aquí, demanant udola de blasfèmia des de líders catòlics.

"Probablement Déu No Existeix", belava un anunci enguixat el darrer mes a l'altre costat de l'Autobús 14, un mode|moda normalment assolellat de transport per davant del port d'aquesta ciutat. "Així Pari De Preocupar-se i Gaudeixi La Seva Vida."

Els anomenats autobusos impius - que copien una campanya començada a la Gran Bretanya - han aparegut a Madrid i Malaga, Espanya, i són planejats per|per a en qualsevol altre lloc a Europa. Per a Espanya, el aturi és un senyal|signe provocatiu dels temps

Aquesta democràcia està ocupada en un debat que reforça sobre Déu i estat i decidint visions si catòliques o seculars hauria de modelar polítiques socials i ments joves.

Un curs de ciutadania nou, introduït a escola d'ensenyament secundari el setembre, deixava polítics i líders d'església enredant-se sobre quins valors s'haurien d'ensenyar formalment. Els drets|lleis aprovats el 2005 que essencialment reconeix divorci de matrimoni i facilitat gai encara dolen ancians|saücs catòlics.

Ara, amb crucifixos que es treuen d'algunes escoles a Espanya, ha caigut un símbol vell d'edat d'educació. Els pares a la ciutat del nord de Valladolid desapareixien per sortir per discutir crucifixos en aules primàries|principals, una mica comú en molt d'Espanya. Un jutge determinava que les creus violaven la constitució- que cap religió senzilla|única no hauria de dominar a Spain- i els demanava|ordenava tret.

És només la classe de reenginyeria social que fa l'anterior polític Josep Miro dir que és|està feliç que feia senyals adéu a gairebé dues dècades de servei públic per dirigir-se un basat en Web|Teranyina Butlletí catòlic conegut com E-Cristians. El Seu lloc web atreu 100,000 espectadors al mes i discs|rècords un profund displeasure amb l'empenta secular d'Espanya, deia.

"Estan intentant|provant canviar sistemàticament la natura antropològica de la nostra societat", Miro, un anterior representant|suplent al Convergencia Party correcte|dret de centre, deia dels poders|potències actuals en Madrid.

La història espanyola i identitat són al cor d'aquest cara fora. El líder feixista de longtime d'Espanya Francisco Franco era tan de prop aliat amb l'església allò 34 anys després de la seva mort, hackles són encara alçat en analitzar els camps|dominis d'església i estat. Alguns pares fastiguejats prop del crucifix a Valladolid veia el símbol en termes|trimestres purament històrics.

"Els nens no tenien cap opinió sobre els crucifixos, però fèiem", deia Fernando Pastor, un pare que unia el vestit de jutjat|cort. "Un crucifix en una escola privada espanyola és un llegat directe

d'una dictadura militar. Ningú a Alemanya no diria que una foto d'Hitler és només una foto."

L'anterior primer ministre Jose Maria Aznar, un incondicional catòlic, tenia una relació amistosa amb autoritats d'església. El govern socialista de Jose Luis Rodriguez Zapatero, que guanyat amb la derrota d'Aznar el 2004, ha estat llunyà menys amistosament

L'elit que governa|regna veu la seva agenda política com posar nivells|normes d'inclusió i reflexionar canvi social: Gairebé la meitat d'espanyols joves examinaven es consideren agnòstics, ateus o indiferent a religió, assenyalen. "La societat és més secular que mai abans de", Joan Herrera explicat, un parlamentari que cridava la prohibició del jutge en creus.

Herrera deia que la constitució d'Espanya subratlla un estat no religiós mentre respecta el Natura catòlica de la societat espanyola. Afirmava aquell mitjà|recurs allò religió és quedar-se fora l'esfera pública. "És molt important no confondre l'empenta|passeig d'aclarir secularisme com alguna cosa que és anticlericalisme." Herrera deia. "No estem intentant|provant ser|estar [tan completament secular com] França."

A Barcelona, el dividir-se entre església i manifestar és fins i tot més complicat. Públic l'educació aquí depèn d'un equilibri delicat. Després de Franco és regla, no hi havia prou escoles privades a lloc per a la democràcia emergent. Així acceptaven algunes escoles religioses la missió pública- amb una infusió de fons públics - i continuar fent així avui.

Els estudiants a Barcelona en gran part assisteixen a divisió escolar entre escoles estatals públicament finançades o escoles privades públicament finançades conegudes com escoles de concertada- sovint basat en el Catòlic escoles que confien tant en diners de contribuent com en matrícula privada sobreviure. (El concertada les escoles, d'algunes maneres, són semblants a escoles de val als Estats Units.)

Una visita a escola de concertada Sagrada Família a Barcelona mostra les diferències amb únic d'estat escoles. Nadal se celebra àmpliament. Hi ha una capella treballadora, pintures de criatura Jesús abundar, i un crucifix omple una paret. Fernando Rodriguez, que supervisa nivells|normes acadèmics allà, veu aquesta classe d'escola com a acord sa per a un estat amb una tradició catòlica profunda. No tots els seus estudiants són catòlics- alguns són|estan musulmà, fins i tot Els Testimonis de Jehovah.

El debat que corre a través del sistema d'educació d'Espanya, deia Rodriguez, és|està un hàbil desafiament prop del govern per reduir xerrada religiosa en classe. Encara, el guarda catòlic vell gaudeix alguns avantatges, fins i tot provant temps econòmics.

"Zapatero està afavorint assumptes|exemplars progressius perquè pensa que allò li donarà el popular vot. Només treu això així la gent no és centrada en l'economia", Rodriguez deia.

Rodriguez deia llatinoamericans que es movien a Espanya perquè millor les feines tenen inflava la nació files|posicions de feina. Aquells immigrants volen que els seus nens tinguin educació religiosa, Rodriguez deia. Els polítics haurien d'admetre les preferències dels nousvinguts, deia, com bé les enquestes tan recents que mostren 8 fora 10 persones a Espanya s'identifiquen com Catòlics.

"Tenim una certa força en el nostre costat", deia Rodriguez, afegint allò un 40 per cent del les escoles a la regió són escoles de concertada. "El govern mai no es podria manejar completament el cost de totes les escoles que es necessiten. Aquí, si no tenia el concertada escolaritza, tindria un problema."